

เพราะฉะนั้น พรธรรษานี้เราต้องทำให้ได้นะ อย่างน้อยก็ให้เห็นพระในระดับที่พระอะไรก็ได้ พอหลับตาลืมตาก็เห็นท่านชดใสแจ่มเลย จะเป็นพุทธรูปปฏิมากร สิ่งที่แทนองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ได้ หลากหลายอย่างไรก็เอาเถอะ จะทำด้วยวัสดุอะไรก็ได้ จะเป็นเงิน เป็นทองคำ เป็นเพชร เป็นพลอย เป็นทองเหลือง โลหะอะไรก็ได้แล้วแต่ หน้าตาจะแตกต่างหลากหลายก็ทำไปก่อน ให้เห็นภาพเสียก่อน แล้วก็รักษาไว้ให้ดี อย่าให้หาย แล้วก็จากองค์นั้นจะนำเข้าไปสู่พระธรรมกายภายในได้ในภายหลัง ถ้าเรารักษาเอาไว้อย่างดีที่ศูนย์กลางกาย สักวันก็ต้องได้ เห็นแค่นี้ก็ยังได้ชื่อว่าเห็นพระภายในพรธรรษานี้ แล้วพอออกพรธรรษาเรามีเวลามาก ลุยนั่งให้สะบั้นหันแหลกให้หนักกว่าในพรธรรษา เดียวก็เข้าถึงได้ในที่สุด

๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ถ้าไม่มีหลวงปู่ คิดแล้วหนาว

เหลืออีก ๑๖ วัน จะออกพรธรรษาแล้ว วันเวลาที่ผ่านไปรวดเร็วมาก เราคงจำได้ว่าเรามีเวลาเท่ากันในการสร้างบารมี ในการเติมบุญเติมบารมีเติมความบริสุทธิ์กายวาจาใจเท่ากันหมดทุกคนในโลก ไม่ว่าเชื้อชาติศาสนาและเผ่าพันธุ์ใด จะเป็นชนชั้นกลาง ชั้นล่าง ชั้นสูง จะเป็นใครก็แล้วแต่ทุกคนมีเวลาเท่ากัน แต่การดักดวงบุญไม่ค่อยจะเท่ากัน เพราะไม่รู้ว่าจะเกิดมาทำไม อะไรคือเป้าหมายของชีวิต ไม่รู้แล้วก็ยังไม่ค่อยจะชวนชววยกันเสียด้วย หรือที่พอจะรู้บ้างก็ชะล่าใจไม่ค่อยจะสั่งสมบุญ

จะมีก็แต่นักเรียนอนุบาลฝึกในฝันวิทยานี้แหละ รู้สึกว่าจะกระตือรือร้นกันเป็นพิเศษ เพราะทุกคนรู้และเข้าใจได้ดีในระดับหนึ่งแล้วว่าเราเกิดมาทำพระนิพพานให้แจ้ง มาสร้างบารมี เพราะฉะนั้นวันเวลาที่ผ่านไปจึงเต็มบุญเต็มบารมีกันอยู่ตลอดเวลา ซึ่งก็มีบุญประจำวัน ประจำอาทิตย์ ประจำเดือน ประจำปี ประจำเทศกาลอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น เป็นต้น เราก็ทำกันมาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

บางคนที่ผลุบ ๆ โผล่ ๆ ก็มีเหมือนกันนะ **ฟิต ฝ่อ ฟู** แรก ๆ ก็ฟิตนาน ๆ ไปก็ฝ่อ พอเชียร์ก็ฟูขึ้นมาหน่อยหนึ่ง พวก **ฟิต ฟิต ฟิต** ที่ตั้งใจสร้างบารมีก็มี ยิ่งวันเวลาผ่านไปรู้ตัวว่าเหลือเวลาน้อยลงก็ยิ่งฟิต นี่ก็เป็นสิ่งที่น่าอนุโมทนา

ถ้าไม่มีพระเดชพระคุณหลวงปู่พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย คิดแล้วหวาดเสียว หนวยิ่งกว่ายืนอยู่บนยอดเขาเสียวอีกชีวิตเราคงสะเปะสะปะ เราจะหาใครมายืนยันว่าการปฏิบัติธรรมอย่างนี้ถูกต้องร່องรอยที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสเอาไว้ว่าเป็นขั้นเป็นตอนอย่างนี้หายาก ไม่ค่อยจะมีนะ มีแต่บอกกว้าง ๆ ว่า มี ๔๐ วิธี ที่มีบันทึกไว้ในวิสุทธิมรรค นอกวิสุทธิมรรคก็มีอีก ก็บอกแต่หลักวิธีการเท่านั้น แต่ก็ไม่ได้ให้ความมั่นใจว่าทำอย่างไรจึงจะถูกต้อง และไม่ทราบว่าจะติดขัดจะไปถามใคร ก็เลยต้องยกยอดให้ว่า การปฏิบัติธรรมนั้นผูกขาดเฉพาะพระชุตังค์ เฉพาะผู้มีบุญบารมีมาก ๆ เท่านั้น

จนกระทั่งพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ บังเกิดขึ้นมา จึงทำให้เรามีความมั่นใจในการปฏิบัติธรรม เพราะท่านยืนยันว่า มรรคผลนิพพานอยู่ในตัว ต้องปฏิบัติธรรมเอาใจหยุดนิ่งให้ถูกส่วนที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ จะเข้าถึง

ปฐมมรรค แล้วก็พูดไปตามลำดับเลย เห็นดวง เห็นกายในกาย ตั้งแต่กาย มนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายพรหม กายอรุพพรหม กายธรรมโคตรภู กาย ธรรมพระโสดาบัน กายธรรมพระสกิทาคามี กายธรรมพระอนาคามี และ กายธรรมพระอรหัต

ทั้งหยาบละเอียดรวมทั้งหมด ๑๘ กาย เข้าถึงได้ด้วยวิธี **หยุดอย่าง เดียว** แล้วแกมยีนยันและขีดเส้นใต้ ใส่เครื่องหมายตกใจหลาย ๆ ตัวด้วยนะ ต้องอย่างนี้ ผิดจากนี้ไม่ใช่ โอโห! อย่างนี้ก็หุเมเลยสิ ทำให้ง่ายต่อการปฏิบัติ เกิดความมั่นใจว่า **หยุดอย่างเดียวเท่านั้นเป็นตัวสำเร็จ ไม่ต้องทำอะไร ที่นอกเหนือจากนี้**

๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

วิธีหาอริยทรัพย์ภายใน

เหลืออีก ๑๕ วัน ก็จะออกพรรษาแล้ว พรรษานี้เราตั้งใจที่จะปฏิบัติธรรม ให้บรรลุพระธรรมกายให้ได้ ก็ล่วงเลยมา ๗๕ วันแล้ว เหลืออีก ๑๕ วัน ก็ขอ ให้ใช้วันเวลาให้เป็นประโยชน์กับการปฏิบัติธรรมให้เต็มที่ ให้สมกับที่ได้ตั้งใจ เอาไว้ตั้งแต่ตอนต้นพรรษา

๑๕ วันนี้ ถ้าเรามีความเพียร และทำถูกหลักวิชา เราก็สามารถเข้าถึงพระธรรมกายในตัวได้ ซึ่งถ้าหากเป็นนักเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยาที่ได้ ฟังกันอย่างสม่ำเสมอก็คงจะทราบแล้วว่า **หยุดเป็นตัวสำเร็จ** คือต้องเอาใจ ที่แวบไปแวบมานั้นมาหยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้ได้ตลอดเวลา